

De Raadsheer is een van de weinige schaakclubs in Limburg waar de leden overdag kunnen spelen.

Foto: Ermindo Armino

Schaakclub Elsloo wil jong bloed

31 JAN. 1996

'Ervaar hoe ontspannen het is'

Door Chantal Hamers

Elsloo - „'s Avonds schaken is in het slop geraakt. Misschien zijn mensen wat te honkvast, voelen ze er weinig voor om 's avonds te komen schaken. Heel jammer,” vindt H. Spronkmans van de Elsloose schaakclub. Die vereniging, De Raadsheer, luidt daarom de noodklok. Het gezelschap dreigt te vergrijzen en overweegt het spelen op donderdagavond te schrappen.

De club - genoemd naar de loper van het denkspel - omarmt leden uit de hele Westelijke Mijnstreek elke dinsdagmiddag tussen 14 en 16 uur. Hij bestaat dit jaar 35 jaar. De Raadsheer is een van de weini-

ge clubs in Limburg waar de leden, twintig mannen en één vrouw, overdag kunnen spelen. Niet iedereen heeft dan de tijd om te komen, vandaar dat liefhebbers ook op donderdagavond terecht kunnen. Maar dan is de opkomst mager. „Als het zakt naar acht, negen deelnemers, dan zit je vaak te schaken tegen dezelfde tegenstander,” benadrukt voorzitter P. Tommassen het probleem.

Toch vinden de Elsloonaren niet dat schakers in de Westelijke Mijnstreek een uitstervend ras zijn. Op twee basisscholen in Elsloo verdringen jongens en meisjes zich voor de schaakles van Spronkmans of Tommassen. „Maar we kunnen de jeugd niet vasthouden,” weet deze

laatste.

„Zodra ze op de middelbare school komen, komen ze in aanraking met andere clubs die wél in de bondscompetitie meedoen. Dat trekt,” denkt de voorzitter. Omdat het zo tijdrovend is, doet De Raadsheer daar niet aan mee. Wel strijdt de vereniging met andere clubs die het niveau van de tweede klasse provinciaal hebben. Voor oudere jongeren geldt vaak dat eerst werk, huishouden en gezin voor gaan.

Mede daarom is het gros van de leden ouder dan vijftig. Nestor Jan Marchal is met zijn 80 jaar de oudste van het stel. Zowaar één vrouw betreedt steevast het bovenzaaltje van café Trefpunt, vlakbij het centraal gelegen Dorine Verschure-

plein.

„Mensen moeten ervaren hoe ontspannen het is,” probeert Tommassen de zogenoemde thuischakers te porren. „Het is veel interessanter om tegen steeds iemand anders te spelen. Anders weet je het verloop van het spel al. En wanneer je wat ouder bent, is schaken een soort hersengymnastiek. Ik heb hier bovendien veel mensen ontmoet die vrienden zijn geworden.”

„Voor mij is het heel rustgevend,” voegt Spronkmans toe. „En het fijne van de vereniging is dat er meer dan drie woorden vallen als er gespeeld wordt. En we zeggen hier nooit 'meneer'.” Hij concludeert: „Het is hier zó gezellig, er wordt weinig gesjibeld.”